

ת"פ 39383/11/20 - מדינת ישראל נגד שאדי עמירה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39383-11-20 מדינת ישראל נ' עמירה(עציר)
בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד רמי בן חמו

המאשימה

נגד

שאדי עמירה
ע"י עו"ד מאיה גלעדי

הנאשם

הכרעת דין

הכרעת דין

האישום ויריעת המחלוקת

נגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסו לו עבירות קשר לפשע, הסעת שוהה בלתי חוקי, חבלה ברכב, גניבת רכב ונהיגה פוחזת של רכב. ואלה עובדות האישום:

ביום 6.3.20 בשעות הלילה הסיע הנאשם במכונית מסוג סובארו, מ"ר 53-245-34 השייכת לאשתו (להלן: **הסובארו**) תושב שטחים בשם מוראד צרצור, אשר לא היה לו אישור שהייה בישראל (להלן: **צרצור**) ואדם נוסף (אשר זהותו התבררה לאחר הגשת כתב האישום, להלן: **המעורב הנוסף**). בסמוך לשעה 22:18 הגיעו השלושה בסובארו לרחוב הורקניה בעיר ירושלים ושם התפרצו למכונית מסוג מזדה, מ"ר 64-465-54, שחנתה ברחוב (להלן: **המזדה**), תוך שבירת שני חלונות. צרצור והמעורב הנוסף הרימו את מכסה המנוע של המזדה ואז הניעו אותה. הנאשם והמעורב הנוסף נסעו מהמקום בסובארו וצרצור נסע אחריהם במזדה, למרות שלא היו לו רישיון או ביטוח.

שוטרים שהיו בניידת סמויה הבחינו בצרצור וניסו לעצרו תוך הפעלה של הסירנה. צרצור נמלט מהשוטרים בנהיגה פרועה, תוך מעבר בין נתיבים במהירות שמעל 120 קמ"ש, באופן שסיכן משתמשים בדרך ואילץ נהגים אחרים לבלום בלימת חירום. במהלך המרדף פגע צרצור בניידת משטרה והדף אותה לצד ולא עצר גם כאשר השוטרים שלפו את אקדחיהם ונפפו בהם. בסופו של המרדף ניידת משטרה פגעה במזדה בה נהג צרצור והוא איבד שליטה ופגע בחומת בטון - ואז נעצר על ידי שוטרים, תוך שימוש בכח.

שוטרים אחרים דלקו אחרי הנאשם והמעורב הנוסף שהיו במכונית הסובארו בה נהג הנאשם וקראו לו לעצור. הנאשם ברח מהשוטרים בנהיגה פרועה במהירות שהגיעה ל-160 קמ"ש, עד שהגיעו לבית חנינא, שם נעצרה הסובארו לאחר

שהיתה מעורבת בתאונה, במהלכה נפתחו כריות האוויר שלה - והנאשם והמעורב הנוסף נמלטו ממנה.

הנאשם כפר במיוחס לו והכחיש כל קשר לגניבת הרכב או למעורבים הנוספים

להשלמת התמונה אוסיף, כי נגד צרצור הוגש כתב אישום בגין חלקו והוא נדון ל- 16 חודשי מאסר ועונשים נלווים (ר' ת/49 והתייחסות לעדותו של צרצור בהמשך). לאחר הגשת כתב האישום זוהה גם המעורב הנוסף כתושב שטחים בשם אחמד חמרן, וגם נגדו הוגש כתב אישום (ר' בהמשך).

הראיות

מטעם המאשימה הוגשו מוצגים והעידו עדים הקושרים את הנאשם למעשים המיוחסים לו. העדים העידו לגבי חלקים שונים של האירועים וניתן לחלקם למספר ראשים:

- א. שוטרי עיקוב, אשר אחד מהם זיהה את הנאשם לצד מכונית הסובארו ברחוב הורקניה, דקות ספורות לפני גניבת מכונית המזדה.
- ב. השוטרים שביצעו את המרדפים. עדים אלו לא זיהו את הנאשם בזירה.
- ג. חוקר זירה ומומחה מז"פ, אשר מחוות דעתו עולה כי DNA של הנאשם נמצא על כרית האוויר של מכונית הסובארו לאחר שנעצרה.
- ד. מוראד צרצור ושוטר שגבה ממנו גרסה, בה קשר את הנאשם למעשים.

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

אסקור את העדויות והמוצגים על פי סדרם הכרונולוגי והרלוונטיות שלהם להוכחת אשמת הנאשם:

שוטרי העיקוב

שוטרי יחידת העיקוב עקבו אחרי הנאשם בערב האירוע. לפני העידו שלושה שוטרים:

עוקב 697

ת/19, דו"ח עיקוב מיום 6.3.21 ותמונת הנאשם ת/19 ועדות השוטר לפני מיום 13.7.21, ע' 32-34

על פי סע' 1-4 לדו"ח, בין השעות 21:44 ל- 21:51, מכונית הסובארו חנתה בשכונת גילה, ברח' שמיר פינת רח' הגננת. בשעה 21:44 נכנס למכונית גבר לבוש מעיל בגוון כחול ולאחר דקה יצא ממנה ועמו יצא גבר נוסף, לבוש בגדים כהים. בשעה 21:46 יצא ממושב הנהג של הסובארו גבר לבוש מכנסיים שחורים ונעליים שחורות עם סוליה לבנה ואז חזר למכונית.

בשעה 21:51 שני גברים, האחד לבוש מעיל כחול והשני מעיל שחור נכנסו לסובארו ונסעו מהמקום.

מעדות העוקב לפני עלה, כי היה במרחק של ששה נתיבים, שהם להערכתו כ- 30 מטר מהמכונית, וחצצה בינם גם גדר הפרדה, ובפרק זמן זה המכונית עמדה במקום, עד שעה 21:51.

בשעה 22:16 נראתה הסובארו ברחוב הורקניה, ליד בית ספר גוננים והעד זיהה את הנאשם עומד לצידה כשהוא לבוש חולצה שחורה, מכנסיים שחורים ונעליים שחורות עם סוליות לבנות. מעדותו של העוקב לפני עלה, כי היה במרחק של עד חמישה מטר מהנאשם כאשר זיהה אותו (ע' 33, ש' 26).

בשעה 22:18 נראו שני גברים, האחד לבוש בגדים כהים והשני לבוש מעיל כחול, כשהם עומדים ליד מכונית המזדה אשר מכסה המנוע שלה היה מורם. הגבר שלבש בגדים כהים נכנס למזדה והתיישב במושב הנהג והגבר שלבש מעיל כחול נכנס לסובארו. מכונית הסובארו יצאה לכיוון רח' יהודה הנשיא ומכונית המזדה אחריה.

עוד מסר העד, כי לפני הפעילות הוצגו לו תמונות צבעוניות של הנאשם (עמ' 32 ש' 34).

עדותו של העד הותירה רושם מהימן, ולא ראיתי כל קושי להסתמך על זיהויו את הנאשם ברחוב הורקניה. התרשמתי כי העד תיעד את הדברים אותם ראה במהלך פעילותו באופן מדויק, והקפיד לזהות את הנאשם בשמו רק כאשר היה בטוח בזיהויו, וכך עשה גם כאשר העיד לפני. העד הקפיד לאבחן בדו"ח העיקוב ובעדותו לפני בין השלב בו עמדה המכונית ברחוב שמיר (בשעות 21:44-21:51), אז הבחין רק בפרטי הלבוש של נהג הסובארו אך לא זיהה אותו, ובין השלב בו עמדה המכונית ברחוב הורקניה (שעה 22:16), אז זיהה העד את הנאשם על פי תמונתו, וציין זאת בדו"ח, ופירט גם את תיאור הלבוש.

יש להדגיש, כי כאשר מכונית הסובארו היתה ברחוב שמיר העד היה במרחק של כ- 30 מטר ממנה, ואילו כאשר היתה ברחוב הורקניה הוא היה במרחק של כחמישה מטר מהנאשם - והדבר מבהיר מדוע העד זיהה אותו רק בשלב זה.

על כך אוסיף, כי דברי העד לא נשחקו בחקירתו הנגדית, ולא נמצאו בהם סתירות פנימיות או מול ראיות אחרות.

עוקב 652

ת/20, דו"ח עיקוב מיום 6.3.21 ועדות השוטר לפני מיום 13.7.21, ע' 35-38

העד זיהה את מכונית הסובארו בשעה 22:13 ברחוב הורקניה, ליד מכונית לבנה מסוג מזדה (באותו שלב לא ראה את מספרה) ובשעה 22:19 העד זיהה את מכונית הסובארו נוסעת ברחוב יהודה הנשיא ואחריה מכונית המזדה הגנובה (בשלב זה העד ראה את מספרה של המזדה).

בשעה 22:23 שוטרים של הזרוע המבצעית עצרו את מכונית המזדה.

בשעה 22:28 מכונית הסובארו נראתה בעמידה בבית חנינא (בפינת הרחובות האימאם אלבוחר וטהא חוסיין).

בדומה לחברו, גם עד זה הותיר רושם מהימן, ולא ראיתי מניעה להסתמך על הדו"ח שערך ועל עדותו. חקירתו הנגדית של העד לא שחקה את משקל העדות, ולא נפלו בדבריו סתירות פנימיות או חיצוניות.

עוקב 6012

ת/21, דו"ח עיקוב מיום 6.3.21 ועדות השוטר לפני מיום 13.7.21, ע' 38-39

בשעה 22:21 העד הבחין בסובארו ובמזדה ברחובות הורקניה, יהודה הנשיא, יעקב פת, גולומב ושד' בגין צפון. בשעה

22:23 שוטרים של הזרוע המבצעית עצרו את מכונית המזדה בשדרות בגין צפון ומכונית הסובארו המשיכה בנסיעה צפונה.

גם שוטר זה הותיר רושם מהימן, ולא ראיתי מניעה להסתמך על דבריו. חקירתו הנגדית של העד לא שחקה את משקל העדות, ודבריו התיישבו עם יתר הראיות.

שוטרי הזרוע המבצעית

בן קורנפלד

ת/13 - דו"ח פעולה מיום 7.3.20 בשעה 00:36 , ת/14 הודעה מיום 7.3.20 ועדות מיום 13.7.21 ע' 30-31

העד משרת כבלש והשתתף בפעילות מעצרו של צרצור. העד נהג בניידת בה נגח צרצור באמצעות המזדה אך לא היה מעורב בנסיון לעצור את רכב הסובארו.

טל בן נון

ת/11א, ת/11ב, ת/12 דו"ח פעולה מיום 6.3.20 , דו"ח מעצר מיום 6.3.20 , הודעה מיום 9.3.20 (בהתאמה) ועדות לפני מיום 13.7.21 ע' 31-32

העד משרת כבלש והשתתף במעצרו של צרצור. באמרותיו ועדותו לפני תיאר, כי צרצור נמלט מהשוטרים במכונית המזדה תוך נהיגה פרועה שסיכנה משתמשים בדרך וכללה מעבר בין נתיבים, במהירות שהגיעה להערכת העד ל-125 קמ"ש. במהלך המרדף צרצור ניגח במזדה ניידת משטרה שהשתתפה במרדף, והוא נעצר לאחר שהתנגש בקיר בטון.

נריה גנון

ת/10 דו"ח פעולה מיום 6.3.20

העד הוא בלש שהשתתף במעצרו של צרצור וסייע באיזוקו. בחיפוש במזדה תפס מברג ומכשיר נוסף, שבהמשך התברר כי הוא משבש קליטה סלולארית (ר' ת/23).

חן כהן, ת/15-17, דו"ח פעולה מיום 6.3.20 , הודעות מימים 8-9.3.20 (בהתאמה) ועדות לפני מיום 13.7.21 ע' 16-19

העד משרת כראש צוות בילוש והשתתף בפעילות בה נעצרו המזדה והסובארו. באמרות החוץ שלו העד פירט כי השתתף במרדף אחרי מכונית המזדה, במהלכו נופף באקדחו וניגח אותה עד שנעצרה.

בהמשך, רדף אחרי מכונית הסובארו, בה היו שני אנשים. במרדף מכונית הסובארו נסעה במהירות מופרזת, מעל 160 קמ"ש, תוך סיכון משתמשי הדרך. לאחר מספר דקות של מרדף, הסובארו ביצע פניה חדה ואז אבד איתו קשר העין לפרק זמן קצר אותו העריך ב-"10-15 שניות". לאחר מכן, העד הבחין בסובארו עומדת כשהיא ריקה מאדם, עשן היתמר ממכסה המנוע, דלת הנהג היתה פתוחה וכריות האוויר היו פתוחות.

בעדותו לפני אמר, כי ידע מראש את שמו של הנאשם אך לא זיהה אותו במהלך הפעילות, וככל שהיה מזהה אותו היה מציין זאת. העד הוסיף, כי הגיע לסובארו לבד ולא נכנס אליה וכי לא הייתה עליו מצלמת גוף, שכן הוא בלש.

אהרן לוי

18/ת הודעה מיום 9.3.20.

העד משרת כבלש והשתתף במעצרו של צרצור ובמרדף אחריו. במהלך המרדף הוא ניסה לחסום את נתיבה הריחה של מכונית המזדה, וצרצור נגח בו וגרם לניידת בה נהג להסתחרר. בהמשך צרצור נעצר לאחר שניידת אחרת נגחה במכונית המזדה - וגם אז צרצור השתולל והתנגד למעצרו.

מוראד צרצור

אמרות חוץ

מהעד נגבו ארבע הודעות, בתאריכים 7.3.20, 9.3.20 (שתי הודעות) ו- 11.3.20 (ת/5-ת/8) והודעה נוספת ביום 10.11.20 (ת/9).

תמצית הודעותיו של העד היא, כי הוא מתגורר בשטחי הרש"פ וחיפש לעצמו מכונית שהורדה מהכביש בישראל ולשם כך פנה לאדם בשם נאדר אלחאג'. אותו נאדר הציע לו להשתתף יחד עימו ועם אחרים בגניבת מכונית בישראל בעבור 200 ש"ח. נאדר סיכם עם העד שיקפוץ מעבר לגדר ההפרדה ויאסוף אותו בצידה הישראלי ואסף אותו במכונית מסוג קאיה בצבע שחור, בה היה אדם נוסף שאותו לא הכיר.

השלושה נסעו במכונית הקאיה בתוך ירושלים ובשלב מסוים נאדר והאדם הנוסף יצאו מהמכונית ולאחר מספר דקות נאדר חזר לבדו, הראה לעד מכונית לבנה מסוג מזדה ואמר לו כי היא מונעת ועליו לנסוע בה. העד הבין כי המכונית גנובה והחל לנסוע בה, אך תוך זמן קצר ניידת סמויה מסוג סקודה רדפה אחריו והוא ניסה להמלט אך התנגש בקיר ונעצר.

לדברי העד נאדר הוא קרח ואין לו כל פרטים נוספים לגביו. כמו כן העד הכחיש כי נסע במכונית מסוג סובארו ביום האירוע. בחקירותיו המאוחרות הוסיף, כי כאשר נחקר לראשונה היה שיכור ולא ידע מה הוא אומר.

ביום 11.3.20 נערך לצרצור מסדר זיהוי תמונות, בו תמונת הנאשם היתה מס' 4 (ת/41). העד אמר כי אינו מזהה איש מהמצולמים וכי "יש לו קרחת".

49/ת, כתב אישום והכרעת דין

בשל מעשיו של צרצור הוגש נגדו כתב אישום (ת"פ 33876-03-20), בו יוחס לו כי ביום 6.3.20 שהה בישראל שלא כדין יחד עם אחרים "שזהותם אינה ידועה למאשימה במדויק" הגיע במכונית הסובארו לרחוב הורקניה, גנב את מכונית המזדה, נהג בה ללא רישיון וביטוח ונמלט מהשוטרים בנהיגה פרועה.

ביום 7.7.20 הודה צרצור במיוחס לו, במסגרת הסדר טיעון "סגור" ונגזר עליו עונש עיקרי של 16 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

עדות לפני ביום 13.7.21, ע' 23-28

צרצור אישר בעדותו לפני כי נסע במכונית המזדה, אך טען כי נאמר לו שהיא "חוקית", ואישר כי נעצר על ידי שוטרים וכי הודה בהמשך בגניבת המזדה. העד טען בעדותו לפני כי היה לבד והכחיש כי זיהה את הנאשם במסדר הזיהוי או כי היה איתו. כמו כן העד הכחיש כל קשר של אחמד חמרן לאירוע.

העד הכחיש בעדותו כי אמר לשוטר אלעד הוכמן שזיהה את המצולם בתמונה 4 במסדר, וטען כי הוכה על ידי שוטרים במהלך מעצרו וחקירתו.

אלעד הוכמן

ת/42, מזכר מיום 11.3.20 ועדות לפני מיום 13.7.21, ע' 28-30

העד גבה מצרצור הודעה ולקח אותו למסדר זיהוי תמונות, בו לא זיהה איש (ר' מוצג ת/41), ואז החזיר אות לבית המעצר, אך נדרש להמתין עימו בשל ספירת עצורים. בזמן ההמתנה העד שוחח עם צרצור על המקרה וצרצור אמר כי הוא מעריך שיגזר עליו מאסר של שנתיים. העד אמר לצרצור כי הוא טועה בכך שאינו מקבל אחריות למעשיו ובכך שלא אמר לחוקרים מי היה עימו. צרצור חיך והרים ארבע אצבעות, על מנת לסמן שמדובר בתמונה הרביעית שהוצגה לו במסדר הזיהוי, ואמר שאינו מכיר את האיש בשמו ופגש בו רק באותו יום. העד שאל את צרצור למה לא אמר זאת במסדר הזיהוי וצרצור השיב לו שפחד להסתבך כי יש לו ילד.

לאחר מכן העד שוחח עם הטכנאי שערך את מסדר הזיהוי, והתברר לו שתמונה מס' 4 היא של הנאשם.

בעדותו לפני הבהיר העד, כי לא תכנן מראש לשוחח עם צרצור על המקרה, והשיחה התפתחה בגלל העיכוב בכניסה למעצר, ומטעם זה לא הקליט את השיחה. העד הבהיר, כי אמנם היה עליו מכשיר טלפון, אך לא רצה להתעסק בו במהלך שיחתו עם צרצור.

העד הדגיש בעדותו כי צרצור הרים ארבע אצבעות וכך חייה באופן ברור כי כוונתו למספר "4" - ואף הדגים את הדבר (ע' 30, ש' 5).

אביעד בלמס

עדות מיום 13.7.21 ע' 39-41

העד ריכז את החקירה נגד הנאשם וגבה ממנו את האמרה ת/1. העד מסר כי הנאשם הוכרז "עבריין נמלט" ורק לאחר מספר חודשים הוא התייצב בתחנת המשטרה. העד לא ידע להסביר מדוע המעורב הנוסף, אחמד חמרן, נעצר רק בחודש פברואר 2021 וסבר כי ייתכן שתוצאות ה-DNA בעניינו הגיעו באיחור. עוד מסר בהקשר זה, כי לא ניתן היה לבצע "תרגילי חקירה" עם צרצור, על מנת להביא לאיתורו המוקדם של המעורב הנוסף, משום שצרצור היה אסיר.

ראיות פורנזיות

שמעון אלקיים, חוקר זירה, דו"ח ת/22 ועדות לפני מיום 13.7.21, ע' 21-22

העד בדק את מכונית הסובארו לאחר שנעצר וערך דו"ח מסכם ת/22.

מהדו"ח עולה, כי כריות האויר של הסובארו היו פתוחות בעקבות התאונה (ר' תמונות 1, 2 ו- 6) שצורפו לדו"ח והעד גזר חלקים מכריות האויר לצורך בדיקת DNA.

עוד עלה מהדו"ח, כי במכונת היתה כוס ובה בדלי סיגריות שהונחה במגרעת שבין מושב הנהג למושב הנוסע, לצד ידית בלם היד (תמונות 16 ו- 17) וכוס נוספת ובה קופסת מסטיקים שהיתה בדלת הנהג (תמונות 18-20). כמו כן היו על רצפת מכונת שני בקבוקי שתיה (תמונות 13-15).

בעדותו לפני הבהיר העד כי גזר את שתי כריות האויר ושמר אותן בנפרד, בשקיות מוצגים שונות.

נפתלי עינות, מומחה השוואת DNA, חוות דעת ת/43 ועדות לפני מיום 13.7.21, ע' 19-21

העד קיבל לבדיקה את כריות האויר של הנהג והנוסע ממכונת הסובארו וערך את ת/43, חוות דעת של מיצוי DNA מהמוצגים. מחוות הדעת עולה, כי בכרית האויר של הנהג נמצא DNA של הנאשם ובכרית האויר של הנוסע נמצא DNA שמקורו בגבר אחר.

בעדותו לפני העד הבהיר שקיבל לבדיקה כרית אויר שלמה וחיפש עליה כתמי רוק, אותם דגם לצורך מיצוי DNA. העד נשאל האם ייתכן שמקור ה-DNA של הנאשם שנמצא על כרית האויר בצד הנהג הוא נוזלים או בדלי סיגריות שהיו במכונת והשיב כי על מנת ש DNA יעבור מבדלי סיגריות לכרית האויר צריך סביבה לחה ומגע שאינו רגעי.

הנאשם

אמרות חוץ

הנאשם נחקר שלוש פעמים (בימים 3.11.20, 8.11.20 ו- 12.11.20). בהודעותיו הכחיש הנאשם את המיוחס לו וטען שאינו מכיר את צרצור. ביחס לסובארו אישר כי לאשתו היה רכב כזה וכי הוא עשה בו שימוש ואף השאיל אותו לחבריו, וביקש שלא לפרט על כך, אך לדבריו לא השתמש בו מאז פברואר 2020.

ת/1 הודעה חשוד מיום 3.11.20 מאת אביעד בלם

הנאשם מסר כי לא ידע שהמשטרה מחפשת אותו וכי אין לו סיבה לברוח. עוד טען כי הפעם האחרונה שנהג בכלי רכב הייתה בינואר או פברואר 2020, ברכב הסובארו של אשתו (הוא רכב הסובארו מושא התיק, י.מ.), אך מאז לא נהג ברכב ולא ידוע לו היכן הוא, משום שמערכת היחסים שלו ושל אשתו אינה טובה. הנאשם גם אמר כי אינו זוכר מה צבעה של מכונת הסובארו, אינו זוכר מתי נהג בה לאחרונה, אינו זוכר את מס' הטלפון שלו ואינו זוכר אם הוא משתמש בסמים.

עם זאת, הנאשם הכחיש כל קשר לגניבת מכונות ואמר כי אינו מכיר את צרצור.

ת/2 - הודעת חשוד מיום 8.11.20 מאת שמואל אסייג

הנאשם סיפר על אודות קשריו עם אשתו וטען כי בחודשים האחרונים התגורר במספר מקומות אצל חברים, אשר סרב למסור את שמותיהם. הנאשם טען, כי אינו זוכר מתי עזב את ביתו, מתי ראה לאחרונה את אשתו או דיבר איתה, ואף לא זכר אם לקח איתו את מכונת הסובארו.

הנאשם טען, כי אפשר לחבריו לנהוג בסובארו, אך לא מסר את שמותיהם של אותם חברים וטען כי אינו זוכר מתי הם לקחו את הרכב.

הנאשם נשאל על המצאות DNA שלו על כרית האויר של הסובארו, ואמר שהיתה בעיה בכרית האויר והוא לקח אותה לתיקון - אך מיד חזר בו מדבריו בנקודה זו (ר' ש' 101-102).

הנאשם הכחיש קשר לצרצור ולגניבת המזדה.

ת/3 - הודעת חשוד מיום 12.11.20 מאת שמואל אסייג

הנאשם טען כי השיב לכל השאלות ולא שיתף פעולה בחקירתו.

עדות לפני מיום 13.9.21, ע' 45-48

הנאשם הכחיש את המיוחס לו וטען שלא ניתן להאמין לשוטרים ולאשתו, איתה הוא מצוי בסכסוך גירושין.

הנאשם התבקש להסביר מדוע אשתו אמרה שלקח את מכונית הסובארו וטען, כי עוה"ד שייצג את אשתו התוודה בפניו כי ייעץ לה לשקר.

ביחס למציאת ה-DNA שלו על גבי כרית האויר טען הנאשם, כי ברכב הייתה כוס אליה היה יורק ומאפר סיגריות "וכל הרכב DNA". עוד טען כי מזה מספר שנים המשטרה מתנכלת לו לאחר שזוכה מכתב אישום שהוגש נגדו.

סיכומי הצדדים

ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם. בדבריו ביקש להתבסס על זיהוי של הנאשם בזירת גניבת הרכב על ידי אחד העוקבים וטען כי שאר העוקבים לא זיהו את הנאשם בשל מיקומם השונה בזירה. עוד ביקש להתבסס על ה-DNA שנמצא על כרית האויר של הרכב מבלי שהובאה חוות דעת נגדית של הנאשם וביקש לשלול את האפשרות כי קפה ששתה הנאשם בעבר נשפך על הכרית. עוד הפנה לזיהוי הנאשם על ידי צרצור שלגביו טען כי מחומר הראיות עלה כי הוא חושש מהנאשם, דבר המסביר את התנהלותו.

ב"כ נאשם ביקשה לזכותו. ביחס לזיהוי הנאשם על ידי אחד העוקבים טענה כי הזיהוי מבוסס על עוקב אחד, ללא תיעוד חזותי, בעוד ששוטרים נוספים לא זיהו את הנאשם. ביחס ל-DNA טענה למחדלי חקירה בכך שהמאשימה לא בדקה את האפשרות שה-DNA הועבר לכרית האויר מחפצים של הנאשם ולא ישירות ממנו. ביחס לזיהוי הנאשם ע"י צרצור טענה כי לא ניתן לקבל את דבריו וכי נפלו פגמים בהליך מסדר הזיהוי. עוד טענה כי המאשימה הגיעה עם חמרן להסדר בו הורשע בסיוע לגניבת הרכב ולא בביצוע עיקרי, על אף שחלקו דומה לחלקו של הנאשם.

דין והכרעה

מעדויות שוטרי העיקוב, בשילוב עם שוטרי הזרוע המבצעית ועדותו של צרצור לפני ואמרות החוץ שלו, עולה כי מכונית הסובארו הגיע לרח' הורקניה, אנשים שירדו ממנה התפרצו למכונית המזדה והניעו אותה, ואז הסובארו עזבה את המקום ואחריה המזדה כשצרצור נוהג בה. מכאן עולה קשר ישיר בין נוסעי מכונית הסובארו ובין גניבת המזדה. צרצור נעצר לאחר מרדף פרוע שבסופו התנגש בקיר, אך הנוסעים במכונית הסובארו הצליחו להמלט, גם לאחר מרדף פרוע,

והמכונת נמצאה נטושה לאחר שנפגעה בתאונה.

לפיכך עיקר המחלוקת הוא זיהוי של הנאשם כמי שנהג במכונת הסובארו. מכלול הראיות שלפני מלמד באופן ברור, כי הנאשם הוא שנהג במכונת הסובארו, וכאן שאשמתו הוכחה מעבר לספק סביר:

זיהוי הנאשם בזירה

הנאשם זוהה על ידי שוטר עיקוב 697 ליד מכונת הסובארו ברחוב הורקניה, דקות ספורות לפני גניבת מכונת המזדה. כפי שפרטתי למעלה, עדותו של שוטר 697 הותירה רושם מהימן ואין כל קושי לקבוע על סמך דבריו ממצא מחייב בדבר זיהוי של הנאשם. אני ער לכך שבשל תעודת החיסיון לא ידוע היכן בדיוק עמד העוקב כאשר זיהה את הנאשם ברחוב הורקניה, אך לאור התרשמותי מהעד ומאופן עדותו לא ראיתי להטיל ספק בדבריו, כי זיהה אותו באופן ודאי כאשר היה במרחק של כחמישה מטר ממנו. לטעמי די בעדות זו לבדה, כדי לבסס את אשמת המשיב מעבר לספק סביר.

המצאות DNA של הנאשם בסובארו

מעדויותיהם של חוקר הזירה והמומחה עולה בבירור, כי DNA של הנאשם נמצא במכונת הסובארו, על כרית האויר של הנהג, אשר נפתחה בזמן התאונה. מלבד הרושם המשכנע שהותירו שני העדים, לא הוצגה חוות דעת נגדית ולא עלתה כל טענה של ממש כנגד הממצאים.

אכן, מכונת הסובארו שייכת לאשת הנאשם (או לכל הפחות רשומה על שמה), ובאמרותיו ת/1-2 אמר הנאשם כי השתמש בה בעבר, והדבר יכול להסביר המצאות חומר ביולוגי שלו במכונת. עם זאת, הדבר אינו יכול להסביר כיצד הרוק של הנאשם הגיע דווקא לכרית האויר, שהרי מטבע הדברים קודם לתאונה הכרית היתה סגורה והיא נפתחה רק בתאונה.

ההסבר שהציעה ב"כ הנאשם, כי מקור ה DNA הוא בבדלי סיגריות או בקבוקי שתיה שהיו במכונת רחוק מלהתקבל על הדעת ולא זו בלבד שהוא לא נתמך באף ראיה, אלא שהוא נסתר מהמוצגים שלפני:

בדלי הסיגריות שהיו במכונת נמצאו בתוך כוס חד פעמית ובמאפרה שבדלת הימנית קדמית של הרכב (ר' ת/22, צילום 10) - וקשה מאוד להניח שבזמן התאונה הבדלים עפו מהכוס או מהמאפרה, פגעו בכרית האויר וחזרו למקומם.

במכונת נמצאו שני בקבוקי שתיה - אך המקום בו סביר למצוא רוק הוא פיית הבקבוק, ושני הבקבוקים שצולמו היו סגורים עם פקק (ר' תמונה 15) וקשה לראות כיצד חומר ביולוגי הועבר במצב זה מהבקבוק לכרית האויר.

על כך אוסיף את דברי המומחה עינות, כי על מנת שתתרחש העברה של DNA מבדל סיגריה או בקבוק לכרית האויר יש צורך בסביבה לחה ומגע שאינו רגעי, וספק אם תנאים אלו התקיימו בזמן התאונה. עוד אוסיף, כי מחוות הדעת ת/43 עולה, כי על כרית האויר של הנהג (מוצג 2) נמצא רק DNA שמקורו בנאשם, ועל כרית האויר של הנוסע נמצא רק DNA שמקורו באדם אחר (מעדותו של העד בלמס עולה כי מדובר באחמד חמרן).

משכך, המצאות DNA של הנאשם על כרית האויר מלמדת על כך שהנאשם נהג במכונת בזמן התאונה.

אכן העובדה שהמכונת שייכת לאשת הנאשם יכולה להותיר אפשרות, גם אם דחוקה, שה DNA הגיע לכרית האויר לפני

התאונה, ולו היה מדובר בראיה יחידה אפשר ולא היה בה די לבסס את אשמת הנאשם. עם זאת, במקרה שלפני מדובר בנדבך נוסף לביסוס אשמת הנאשם, לצד זיהויו על ידי שוטר העיקוב והפללתו על ידי צרצור, ועל כן השאלה אינה צריכה הכרעה.

דברי צרצור לחוקר לאחר מסדר הזיהוי

מעדותו של החוקר אלעד הוכמן עולה, כי לאחר שנערך לצרצור מסדר זיהוי ובו תמונת הנאשם התפתחה שיחה בינו לבין החוקר, ובמהלכה ניסה החוקר לשכנעו לשתף פעולה, ולספר מי היה עימו. בתגובה צרצור סימן באצבעות ידו את המספר "4" - מיקומו של הנאשם במסדר, והסביר לחוקר כי לא שיתף פעולה כי הוא חושש להסתבך.

אכן, מדובר באמרת חוץ מרומזת של שותף לעבירה, אשר לא חזר עליה לפני אלא הכחיש אותה, ועל כן יש לבחנה בזהירות, ובוודאי שלא ניתן לבסס עליה ממצא מחייב בעמדה בדד. עם זאת, מדובר בחיזוק משמעותי מאוד לראיות התביעה. במיוחד הדברים אמורים בשים לב לכך שחלקו של צרצור בגניבת המזדה אינו שנוי במחלוקת (מה גם שאשמתו עלתה באופן ברור מן הראיות), ולרושם הברור העולה מאמרות החוץ שלו, כי אמנם קיבל אחריות למעשיו שלו (מה גם שנתפס במכונית גנובה לאחר מרדף פרוע) אך ניסה להסתיר את זהות שותפיו ולא מסר כל פרט מזהה שלהם.

עדות הנאשם

עדויות של הנאשם הותירה רושם רחוק מאוד מלשכנע ולא ראיתי לייחס לאמרות החוץ שלו או לעדותו לפני כל משקל.

ראשית אומר, כי הנאשם לא הציג כל גרסה פוזיטיבית ולא הציע כל הסבר לראיות שלחובתו, ועדותו הראשית התמצתה בהכחשה כללית של המיוחס לו. אני ער לכך שהנאשם נחקר מספר חודשים לאחר הארוע, והדבר מקשה עליו להעלות טענת אליבי או להצביע על מעשיו ביום הארוע, אך גם בשים לב לכך, קשה לקבל את תשובותיו.

הנאשם טען בעדותו, כי עוה"ד אשר ייצג את אשתו (של הנאשם) בבקשה להחזרת הסובארו התוודה בפניו כי הנחה את אשתו להציג גרסה שקרית בבקשתה - והתקשיתי מאוד לקבל הדברים, מה גם שלא נתמכו בבדל ראיה.

גם באמרות החוץ נמנע הנאשם מלהשיב תשובות של ממש לשאלות החוקרים ועיקר תשובותיו היו, כי אינו זוכר את התשובות לשאלות שנשאל, או שביקש שלא לחשוף את שמותיהם של עדים רלוונטיים (חברים אצלם התארח לאחר שעזב את ביתו או אנשים שהשאל לם את מכונית הסובארו).

מהמקובץ עולה, כי אין לייחס משקל לדברי הנאשם.

המנעות הנאשם מלהציג ראית הגנה

כאמור, מכונית הסובארו שייכת לאשת הנאשם (או לכל הפחות רשומה על שמה). לאור הוראת סעי' 3 לפקודת הראיות, המאשימה לא יכלה להעיד את אשת הנאשם, ועל כן לא שמעתי את הסברה כיצד הגיעה מכוניתה לידי הגנבים. עם זאת, ניתן להניח שככל שמאן דהוא השתמש במכונית הסובארו לצורך הגניבה ללא רשותה של אשת הנאשם, היא היתה מגישה על כך תלונה, וניתן היה לצפות מהנאשם שיזמן אותה לעדות על מנת לתמוך בכך - אך הנאשם לא עשה כן.

לאור זאת, יש בהמנעות הנאשם מלהעיד את אשתו כדי לפעול לחובתו ולבסס הנחה שגרסתה אינה נוחה לו - ובמיוחד

דברים אמורים בשים לב לכך שמדובר בעדה אשר המאשימה לא יכלה להעיד מטעמה.

ר' ע"פ 3250/10 פלוני (12.1.12):

"כידוע, הכלל הוא, כי אי הבאתו של עד רלוואנטי מעוררת את החשד שיש דברים בגו וכי בעל הדין שנמנע מהבאתו, חושש מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכנגד ומשכך התנהגות כזו פועלת לחובתו של מי שנוקט בה (ראו יעקב קדמי על הראיות חלק שלישי, (2003))."

ודברים דומים אמורים ביחס לדברי הנאשם בעדותו לפני, כי שמע מעוה"ד אשר הגיש בשם אשת הנאשם בקשה להחזרת המכונית וכי אותו עו"ד אמר לה להעלות גרסה שקרית בבקשתה. המעט שניתן היה לצפות לו, הוא כי הנאשם יזמין את עורך הדין לעדות ויאפשר לו להתמודד עם הטענה.

ביצוע עיקרי מול סיוע

ב"כ הנאשם טענה, כי המאשימה הגיעה עם המעורב הנוסף, אחמד חמרן, להסדר טיעון בו הורשע בסיוע, למרות שחלקו דומה לזה של הנאשם. לא מצאתי ממש בטענה.

מן הראיות עולה, כי הנאשם הסיע במכונית הסובארו את צרצור ואת המעורב הנוסף אל המזדה, על מנת שיגנבו אותה, ובאופן מובהק הדבר מהווה ביצוע עיקרי. אין לפני נתונים מדויקים לגבי חלקו של חמרן, ומכל מקום, גם אם אצא מהנחה שאכן המאשימה הגיעה עימו להסדר טיעון כפי שנטען, אין בכך לסייע לנאשם, שהרי פסיקה עקבית קובעת כי הסדרי טיעון נערכים ממגוון שיקולים, ראיתיים ואחרים, ולא ניתן להשוות בין נאשם שהודה במסגרת הסדר וקיבל אחריות למעשיו ובין נאשם שבחר לנהל תיק. ר' למשל ע"פ 2854/18 אליעד משה נ' מדינת ישראל (פסקה 106):

"שיקולים שמנחים את המדינה בהסדרי טיעון הינם מורכבים ומגוונים. בכגון דא, אין לגזור גזירה שווה ממקרהו של נאשם אחד למקרה של נאשם אחר; וממילא לא יהא זה נכון אם בתי המשפט יחלו להיכנס לנעלי התביעה כדי לבדוק את תבונתם ואת שוויוניותם של הסדרי טיעון."

משכך, מעשיו של הנאשם מהווים ביצוע עיקרי.

סיכום

כפי שפורט למעלה, עדותו של עוקב 697 יכלה לבסס את האמור בכתב האישום גם כראיה יחידה. המצאות ה-DNA של הנאשם במכונית הסובארו קרובה אף היא לבסס את אשמת הנאשם כראיה יחידה. לצד שתי ראיות רבות עצמה אלו, מצויה הפללת הנאשם על ידי צרצור, אשר גם לה משקל רב. הנאשם מנגד, לא הציע כל הסבר שניתן לקבלו לראיות אלו.

מהמקובץ עולה, כי אשמת הנאשם הוכחה מעבר לספק סביר ועל כן מרשיעו בעבירות קשר לפשע, הסעת שווה בלתי חוקי, חבלה ברכב, גניבת רכב ונהיגה פוחזת של רכב, כפי שיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"ב, 10 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים